

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Die 18. Ianuarii. De Christo Domino communicato, seu de convocatis aliis
ad ipsum Discipulis. Nemo magis sibi Christum servat, quàm qui minus
sibi soli servat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

Rom. 8.

Quis ergo nos separabit à Charitate Christi? Tribulatio, an angustia, & quæ plura proponit, Fortè vel unus aura mundane flatus: unus mundi ru-

musculus; Attende tibi. Et vide Dominicam 3. Quad. Verbo item Christus, Mand. in Con-empse.

DIE XVIII. IANVARIJ.

NISI SIT DOMINICA.

DE CHRISTO DOMINO COMMUNICATO
SEU DE CONVOCATIS ALIIS AD
IPSUM DISCIPULIS.

Invenimus Messiam, quod est interpretatum Christus. Invenimus Iesum, Filium Ioseph à Nazareth. Ioan. 1.

VERITAS PRACTICA.

Nemo magis sibi Christum servat, quàm qui minus sibi soli servat.

Vel à contrariis.

Nemo minus sibi Christum servat, quàm qui magis sibi soli servat.

RATIO EST. Quia nemo magis aut minus sibi Christum servat, quàm qui magis aut minus Christum diligit.

Sed qui minus sibi soli servat, magis Christum diligit: aut è contra minus eum diligit qui magis eum sibi soli servat.

Ergo nemo magis aut minus sibi Christum servat, quam qui magis aut minus sibi soli servat. Ac proinde quanto quis magis illum sibi servare velit, tanto magis communi et aliis, nec sibi soli servet.

I. PUNCTUM.

Ioan. 1.

ERAT autem Andreas frater Simonis Petri, unus ex duobus qui audierant à Ioanne, & facti fuerant Iesum. Invenit hic fratrem suum Simonem, & dicit ei, Invenimus Messiam; & adduxit eum ad Iesum. Insuitus autem eum Iesus dixit, Tu es Simon, Filius Iona: tu vocaberis Cephas, quod interpretatur Petrus. In crastinum voluit exire in Galilæam, & invenit Philippum; Et dicit ei Iesus, sequere me. Invenit Philippus Nathanael, & dicit ei, quem scripsit Moyses in Legge, & Propheta, invenimus Iesum filium Ioseph, à Nazareth. Veni & vide.

Multa hic expendi possent, ut, quid sit modò invenisse Christum: qualis thesaurus; qualis cura conservandus, & quali studio, alius communicandus. Sed hoc imprimis observandum est, ex his viris qui primi commemorantur cognovisse Christum, solos illos duos fuisse Apostolos, qui invèntum & cognitum aliis communicarunt, nempe

Andream & Philippum, quorum ille frater suum Simonem Petrum, hic autem Nathanaelem ad Dominum Iesum adduxerunt. De socio Andream & de ipso Nathanaele quid factum fuerit, non narratur; Hoc nempe est quod ex proposita Veritate nobis est modò considerandum attentius, Nemo magis sibi Christum servat, quàm qui minus sibi soli servat. Vel è contrariis, Quia plerumque magis nos movent quæ aperta mala important, Nemo minus sibi Christum servat, quàm qui magis sibi soli servat.

Ratio quæ assertur est evidens, & utramque propositionem quæ Veritas enunciatur, comprehendit, quia scilicet nemo magis aut minus sibi Christum servat, quam qui magis aut minus Christum diligit. Sicut enim dilectione generatur Christus, sic dilectione nutritur & conservatur. Nam quod de ceteris rebus dicitur, hoc etiã Christo convenit, ut quibus medus res aliqua sunt, usdem conserventur. Atque idcirco Christus Dominus, Si quis, inquit, diligit me, sermonem meum servabit, & Pater meus diligit eum, & ad sum veniemus, & mansionem apud eum faciemus, Quamdiu scilicet me diligit, & quamdiu sermonem meum servabit; Veniens ad nos, inquit S. Augustinus, dum venimus ad eos: veniunt subveniēdo, illuminando, implendo; venimus obediendo, intuituendo, capiēdo. In quorundam etenim corda venit, ait S. Gregorius, & mansionem non facit, quia per compunctionem quidem, Des respectum parciunt, sed tentationis tempore, hoc ipsum quod compuncti fuerant, obliviscuntur, sicq; ad perpetranda peccata redeunt, ac si hæc minimè placuissent. Qui ergo verè Deum diligit, qui eius mandata custodit, in eius corde Dominus venit, & mansionem facit, quia sic eum Divinitatis amor penetrat, ut ab hoc amore, tentationis tempore non recedat.

Dei-

Ioan. 14.

Tract. in Ioan.

Hom. 36. in Evang.